

af Ladegaarde o. s. v., kunne lade Lovforslagene gaae raft igjennem; men det har sin Grund ikke alene deri, at vi, som den ærede Rigsdagsmand selv sagde, Alle ere i Oppositionen, men det ligger deri, at Forholdene ere af en saadan Natur, at vi ikke kunne komme til at have en parlamentarisk Regjering, en saadan Regjering, der har et parlamentarisk Parti, et Parti i Parlamentet, som for at holde den ved Magten følger den saa om trent i Thyt og Thndt, og sætter sine egne Interesser, endog saa Interesser i klingende Mynt, tilside for at hjælpe og støtte den. Vi vilde see, at Oppositionen her mod Regjeringen og Samstemningen med Regjeringen retter sig efter de forskjellige Emner, der foreligge; og saaledes, som vor factiske Stilling og Sagerne nu ere, er det maaskee det Nyttigste og Dnsfeligste at have dygtige Mænd ved Styret, som man forhandler med, og med hvem man ad Overenskomstens Vej søger at blive enig, og jeg skal erkjende, at der vel er saa Ministre, som i højere Grad have givet os Haab i den Henseende end den høitærede nuværende Minister. Søvrigt skal jeg bemærke, at der er saa Medlemmer i Rigsdagen, af dem, som ellers slutte sig til Regjeringen, der stærkere kritisere og bidrage til at omstøbe Regjeringens Forslag, end netop dens Venner, og det af den simple Grund, at disse kunne vente at faae noget Godt ud deraf, idet de kunne bringe Regjeringen til at gjøre, hvad de vilde, medens vi Andre, der ikke ere saa lykkelige, faae det hele Artilleri imod os, saavel Regjeringens som dens Venners, naar vi opponere, saa at vi have langt mindre Haab om at sætte Noget igjennem. Vi ere de mere Berettigede til at kritisere, og man kan ikke forekaste os, naar vi gjøre det, men vi ere ogsaa de mindre heldige derved. Dersom de ærede Medlemmer vilde sætte det i Værk, at Regjeringens Forslag skal kunne bevæge sig nogenlunde med Sikkerhed her i Thinget, saa maae de opgive deres kritiske Stilling og tage baade de gode og de onde Følger. Jeg har allerede udtalt, at jeg ikke skal fraråde at lade Lovforslaget gaae til anden Behandling, og naar den ærede Minister sætter Priis paa, at det skal falde paa Valpladsen, saa kan dette jo skee derved, at man til næste Behandling

stemmer §. 1 ud af Loven, saa faae de andre Paragrapher ikke meget at bethyde, og det kunne vi nærmere overveie, naar den Tid kommer.

Jeg samler mine Modstandsgrunde mod Loven derhen, at Loven ikke er berettiget, fordi der ikke for Diebliffet er nogen speciel og directe Grund til dens Anvendelse, at den intet Underlag har, der hviler paa den almene Interessesfe, at den gaaer ud paa at begunstige en privat Person ligeoverfor en anden, eller idetmindste let kan faae en saadan Anvendelse, og endelig, at den her fremtræder som en Vegjæring fra Monarchiet, uden først at være indkædt i en Lov, der er forelagt Monarchiets Repræsentation. Vi ere efterhaanden komne til at see, at Monarchiets Ministres administrative Foranstaltninger let laane sig til at indblande sig saaledes i Kongerigets Sager, at Kongeriget kommer til at lide derunder, men vi bør ved enhver Leilighed, hvor noget Saadant træder frem, vise det tilbage. Vi skulle haandhæve Loven, naar den kommer til os, men vi skulle tilbagevise denne Paatrængenhed fra Monarchiets Ministre til at benytte vore Kræfter, blande sig i vore Sager, eller paabyrde os deres Tab, og det er et Forsøg derpaa, idetmindste et indirecte, der gjøres ved denne Lov.

Indenrigsministeren ad interim: Efter den Anstuelse, jeg allerede tidligere har tilstaaet mig at gjøre gjældende, er Forholdet med Hensyn til Venner og Fjender omstifteligt efter Sagens Bestaendighed. Den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt og den Valgfreds var Regjeringens Ven, da der idag var Tale om Afhændelse af Sørs Ladegaard; med Hensyn til de løse Hunde i Søgersborg Dyrehave var han ogsaa Regjeringens Ven og med Hensyn til Bestemmelserne i Sagtloven ligeledes. Han har altsaa en Deel af Dagen været Regjeringens Ven; i den nu foreliggende Sag er han ikke dens Ven, men det er ikke til Hinders for, at han, som jeg haaber, imorgen — jeg veed rigtignok ikke, hvad der staaer paa Dagsordenen — igjen vil være Regjeringens Ven. Jeg kan ikke betragte det som noget Staaende at være